

ไปกันแสง

INTO THE
LIGHT

JOHN LERMA, M.D.

ไปกับแสง

Into the Light

by John Lerma, M.D.

Copyright © 2007 by John Lerma
Thai translation Copyright © 2026 by Light of Truth Press
This edition is published by permission from John Lerma, M.D.

จัดทำโดย สำนักพิมพ์แสงแห่งความจริง
199/153 หมู่ที่ 2 ต.หนองจ่อม อ.สันทราย เชียงใหม่ 50210
อีเมล: lightoftruth2026@gmail.com

ผู้แปล	สตีล ชันติวรพงษ์
ศิลปกรรม	มานพ จันทร์บำรุง
พิสูจน์อักษร	วัลภา อรุณโน
บรรณาธิการสำนักพิมพ์	จัน ชัยธาวุฒิ
ที่ปรึกษา	วรณช ชูเรืองสุข, กาญจну ม่วงศิริ
ผู้จัดการการตลาด	อภิวชญ์ ชัยธาวุฒิ
สอบถามข้อมูลได้ทาง:	LINE ID: ibas659
	อีเมล: apivich659@gmail.com

เผยแพร่ครั้งที่ 1 กันยายน 2569
ราคา 195 บาท

สื่อดิจิทัลนี้ให้บริการดาวน์โหลดสำหรับผู้รับบริการตามเงื่อนไขที่กำหนดเท่านั้น การทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่
ไม่ว่าวิธีใดๆ นอกเหนือจากเงื่อนไขที่กำหนด ถือเป็นความผิดอาญาตาม พรบ.ลิขสิทธิ์ และ พรบ. ว่าด้วยการ
กระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

978-616-95262-1-6

คำนำสำนักพิมพ์

ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 2

ความงามความดีทั้งหลายที่บังเกิดจากหนังสือ *ไปกับแสง* (*Into the Light*) ขอมอบแด่ นายแพทย์จอห์น เลอร์มา ด้วยความเคารพรักยิ่ง ความรักอันยิ่งใหญ่ของคุณหมอ สัมผัสได้ในทุกตัวอักษรที่ท่านได้จารึกไว้ในหนังสือต้นฉบับภาษาอังกฤษ และได้รับการยืนยันแล้วว่าหัวใจและวิญญาณของท่านนั้นเต็มไปด้วยความรักอันบริสุทธิ์ต่อมวลมนุษย์ และสืบต่อมาถึงคนไทย เมื่อท่านได้ตอบรับจดหมายที่สำนักพิมพ์เขียนไปขออนุญาตท่านเป็นการส่วนตัว เพื่อนำมาแปลเป็นฉบับภาษาไทยให้คนไทยได้อ่าน

คำตอบของท่านคือ “...อนุญาตให้นำหนังสือทั้งสองเล่มนี้ (*Into the Light* และ *Learning from the Light*) ไปพิมพ์เผยแพร่ได้ เนื่องจากเรื่องราวเหล่านี้เป็นเรื่องราวของพระเจ้า ไม่ใช่ของผม”

จึงนำมาบอกกล่าวในหน้าคำนำนี้ เพื่อให้ท่านผู้อ่านได้ร่วมชื่นชม ปลื้มปิติไปด้วยกัน

หลังจากการจัดพิมพ์ *ไปกับแสง* ฉบับพิมพ์ครั้งแรก: เมื่อดิฉันได้รับฟังข้อคิด คำเสนอแนะ และความเป็นไปของ

งานด้านการดูแลแบบประคับประคอง (Palliative Care “PC”) ที่ดำเนินอยู่ในประเทศไทย จากคุณพายุรี ชมภูแก้ว พยาบาล “PC” มากกว่า 20 ปี ผู้มีประสบการณ์รอบรู้วงการนี้และเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง ทั้งอุทิศตนให้แก่วงการด้านนี้อย่างต่อเนื่อง ทำให้เชื่อมั่นว่าหนังสือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อคนไทยอย่างแท้จริง สำนักพิมพ์จึงได้ปรับเปลี่ยนแผนงานจากการวางจำหน่ายเป็นการส่งมอบหนังสือทั้งหมดให้แก่หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลผู้ป่วยระยะท้าย และสถาบันการแพทย์พยาบาลในประเทศไทยเกือบสามร้อยแห่ง ตามที่ได้สัญญาไว้กับคุณหมอเลอร์มา

สำหรับการจัดพิมพ์ครั้งที่ 2 นี้ สำนักพิมพ์ได้ปรับขยายขนาดตัวอักษรให้ใหญ่ขึ้น เพื่อช่วยให้ผู้สูงอายุและผู้มีปัญหาทางสายตาสามารถอ่านได้อย่างสบายตา แม้จำนวนหน้าจะเพิ่มขึ้นแต่เนื้อหายังคงเดิมทุกประการ โดยการจัดพิมพ์ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวางจำหน่ายให้แก่ประชาชนทั่วไป รวมถึงมีการจัดทำในรูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-book) เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการเข้าถึงข้อมูล โดยมีคุณอภิวิชญ์ ชัยธาวุฒิเป็นผู้ดำเนินงาน ทั้งดูแลสนับสนุนการศึกษาเด็กยากจนอีกด้วย

ในการจัดทำหนังสือเล่มนี้จนสำเร็จลุล่วงลงได้นั้น ขอขอบคุณอาจารย์สดใส ชันติวรพงศ์ สำหรับงานแปลที่สวยงามลึกซึ้ง ขอคุณในมิตรภาพและความเกื้อกูลอันดียิ่งที่มีให้แก่กันตลอดการทำงานที่ผ่านมา ขอขอบคุณคุณวัลภา อรุณโณ กรุณาตรวจพิสูจน์อักษรให้ด้วยน้ำใจงดงามยิ่ง อีกทั้งท่านที่ทุ่มเทจัดทำหนังสือให้ออกมาให้ได้ตั้งใจหวัง คือคุณมานพ จันทรบำรุง ขอคุณในความจริงใจ

สำนักพิมพ์ขอขอบคุณ คุณวรรณ ชูเรืองสุข บรรณาธิการบริหารของบริษัทสวนเงินมีมา สำหรับคำแนะนำอันมีค่าอย่างยิ่งเกี่ยวกับเรื่องลิขสิทธิ์และแนวทางการดำเนินงาน นับตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงการจัดพิมพ์ครั้งที่ 2 พร้อมทั้งสละเวลาช่วยตรวจทานความเรียบร้อยของหนังสือเล่มนี้ด้วยความเชี่ยวชาญระดับมืออาชีพและความใส่ใจอย่างยิ่ง

ขอขอบคุณ อาจารย์จิรพร วิทยศักดิ์พันธุ์ ด้วยความเคารพภักย์ ที่กรุณาอนุญาตให้นำข้อคิดอันประจักษ์ที่หลังอ่านหนังสือจบมาเป็นคำนิยามไว้บนปกหลัง สัจจะอันทรงคุณค่านี้คือหมุดหมายสำคัญของหนังสือเล่มนี้

ขอขอบคุณ คุณบัญชา อุดมศิริ และคุณอภิสิทธิ์ เลิศวิราม ที่เชื่อมั่นและสนับสนุนการจัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้ รวมถึงมิตรภาพที่มีให้กันเสมอมา

ขอบคุณท่านผู้จัดการและน้องๆ ทีมงานบริษัทภาพพิมพ์ทุกท่าน ทั้งคุณวิชุดา โตงามรักษ์ คุณรวีวรรณ นาครินทร์ คุณปทุมพร เฝ้าแดง นอกจากดูแลเต็มที่ในงานพิมพ์แล้ว ยังมีน้ำใจเมตตาอาสาทำการบรรจุและจัดส่งหนังสือหลายพันเล่มไปยังสถานที่ต่างๆ ทั่วประเทศ เพียงเพราะ “อยากมีส่วนร่วมช่วยส่งต่อสิ่งดีกับบ้าน” หากไม่ได้ความช่วยเหลือจากน้องๆ และบริษัทภาพพิมพ์ การส่งมอบหนังสือไปทั่วประเทศเช่นนี้คงสำเร็จได้ยากลำบากยิ่ง

ขอถือโอกาสในหน้าหนังสือนี้ ขอขอบคุณกัลยาณมิตรทุกท่านที่หัวใจเต็มไปด้วยความห่วงใยอาทร เป็นที่พึ่งพากันและกัน และคอยมอบข้อคิดดีๆ ด้วยน้ำใจอันบริสุทธิ์เสมอมา ทั้งคุณสุวรรณา ตันตยานุสรณ์, คุณรุ่งทิwa หวังเรืองสฤติย์,

คุณชมพูนุท โทสินธิติ, คุณนาฏยา ตนานนท์, คุณดวงใจ สอาดอาวุธ, คุณจงกล เกตุพิชัย, คุณวรารวรรณ รุ่งเลิศชัยกุล และขอขอบคุณ คุณศิริพร พัทธวัฒน์ กัลยาณมิตรผู้เปี่ยมด้วยความรู้และน้ำใจยิ่ง ที่กรุณาอ่าน ไปด้วยแสง เล่มแรกทันทีที่ได้รับ พร้อมทั้งนำข้อคิดอันเป็นประโยชน์มาแบ่งปันเพื่อการปรับปรุงหนังสือเล่มนี้ รวมถึงทุกๆ ท่านที่เคยให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ ซึ่งอาจไม่ได้เอ่ยนาม ณ ที่นี้ สิ่งดีงามที่ทุกคนมอบให้ได้สั่งสมอยู่ในกายและใจของพื้งัน และเป็นส่วนสำคัญในการจัดทำหนังสือทุกเล่มเสมอมา

สุดท้าย ขอขอบคุณ คุณกาญจนา ม่วงศิริ มิตรแท้ในทุกเวลาและวาระ ผู้ให้คำปรึกษาในยามที่ต้องเผชิญวิกฤต คอยช่วยหาทางออกและทางลงให้อย่างไม่หยุดยั้ง ทั้งยังช่วยสนับสนุนและผลักดันให้ก้าวต่อไป ทำให้งานหนังสือที่ผ่านมามีหลายเล่ม รวมทั้งหนังสือเล่มนี้ ได้ตีพิมพ์ออกมาเพื่อคนไทย

การทำหนังสือนั้นเป็นเรื่องที่ยากยิ่ง ดิฉันขอคารวะผู้ทำหนังสือมืออาชีพทุกท่านและสำนักพิมพ์ทุกแห่งที่อยู่คู่กับคนไทยมาอย่างยาวนาน ดิฉันเองไม่ใช่คนทำงานหนังสือมืออาชีพ แต่ทำด้วยเหตุการณ์ที่จัดสรรให้ต้องทำ จึงมีข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดได้ทุกครั้ง แม้จะพยายามเรียนรู้เท่าใดก็ยังไม่เพียงพอต้องขออภัยในความผิดพลาดทุกประการไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณในจิตใจอันงดงามของทุกท่านและต่อทุกสิ่งที่มีให้ต่อกันมา

ด้วยความรักและเคารพ

จัน ชัยธาวุฒิ

สำนักพิมพ์แสงแห่งความจริง

คำนำผู้แปล

หนังสือเล่มนี้เกิดโดยเจตนารมณ์ของคุณจิน ชัยธาวุฒิ เมื่อคุณจินได้อ่านหนังสือเรื่อง *Into the Light* เขียนโดยนายแพทย์จอห์น เลอร์มา ผู้อำนวยการศูนย์ดูแลผู้ป่วยระยะสุดท้าย แห่งศูนย์การแพทย์ฮิวสตัน เท็กซัส ซึ่งเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง ในฐานะแพทย์ผู้ดูแลผู้ป่วยระยะสุดท้าย และการดูแลแบบประคับประคอง ด้วยความเมตตาเข้าอกเข้าใจ และในฐานะผู้สอนการดูแลผู้ป่วยในวาระสุดท้ายของชีวิตแก่พยาบาล นักศึกษาแพทย์ และแพทย์ประจำบ้าน ทั้งยังได้รวบรวมเรื่องราวและงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ว่าด้วยเรื่องนิมิต และประสบการณ์ใกล้ตาย จากผู้ป่วยระยะสุดท้ายจำนวนนับพันที่เขาได้พบ ทั้งได้แสดงความเห็นว่าความรู้เกี่ยวกับการตาย ช่วยลดความเจ็บปวดและความกลัวได้ เมื่อเราเตรียมตัวไปกับแสง ซึ่งคุณจินเห็นว่าจะเป็นประโยชน์แก่แพทย์ พยาบาลและผู้ดูแลผู้ป่วยระยะสุดท้าย ที่สำคัญ ต่อผู้ป่วยและครอบครัวเอง ทั้งนี้ การดูแลผู้ป่วยระยะสุดท้ายและการดูแลแบบประคับประคอง เริ่มเป็นที่สนใจ และปฏิบัติกันในโรงพยาบาลหลายแห่งในประเทศไทย เธอจึงดำริที่จะให้ *Into the Light* มีในภาคภาษาไทย

จึงได้ติดต่อขออนุญาตจัดพิมพ์โดยตรงจากนายแพทย์เลอร์มา และท่านอนุญาตด้วยความรักและเมตตา

ตอนแรกที่ได้รับการติดต่อจากคุณจันทิมาขอให้แปลหนังสือเล่มนี้ ฉันนึกสงสัยว่าภาพนิมิตเกี่ยวกับพุทธสวรรค์และพระเจ้าที่ผู้ป่วยในวัฒนธรรมตะวันตกเห็นกันนั้น จะสื่อสารกับผู้อ่านชาวไทยได้มากน้อยแค่ไหน แต่เมื่อได้ไตร่ตรองอย่างรอบคอบ เห็นว่าปรากฏการณ์เห็นนิมิตก่อนตายมีในทุกวัฒนธรรม ภาพที่เห็นแตกต่างกันไปตามจิตใต้สำนึกที่ได้สั่งสม วัฒนธรรมไทยอาจเห็นพระพุทธเจ้า พระภิกษุที่เคารพเลื่อมใส เทวดานางฟ้า หรือ สวรรค์วิมาน ตลอดจนญาติผู้ล่วงลับ ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้อ่านประยุกต์ทำความเข้าใจได้ แต่ที่สำคัญสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องก็คือ ข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ ข้อมูลทางการแพทย์ในหนังสือเล่มนี้ จะช่วยขยายขอบฟ้าความเข้าใจเกี่ยวกับประสบการณ์ก่อนตายแก่ผู้สนใจได้อย่างไร

การทบทวนเรื่องราวในชีวิตก่อนตาย (Life Review) เป็นประเด็นสำคัญที่ทำให้ผู้ป่วยระยะสุดท้ายจากโลกนี้ไปด้วยความสงบหรือแตกต่างกันออกไป ไปกับแสง ได้แสดงหลายเรื่องราวเกี่ยวกับการทบทวนชีวิตก่อนตาย การได้รับการชี้แนะจาก พุทธสวรรค์/พระเจ้า/จิตสำนึกที่ดี ทำให้พวกเขาเดินทางสู่โลกหน้าด้วยจิตใจสงบเบิกบาน

ประวัติของดอลโตเยฟสกี นักเขียนยักษ์ใหญ่ชาวรัสเซีย ในศตวรรษที่ 19 ได้แสดงแจ้งชัดว่า แปรณาธิขณะเข้าสู่ลานประหาร เรื่องราวในอดีตหลั่งไหลกันมาอย่างท่วมท้น แต่เขารอดตายเพราะได้รับนิรโทษกรรมแค่มิ่ก่่านาทีก่อนการลงทัณฑ์ การรอดตายครั้งนั้นเปลี่ยนวิธีคิด เปลี่ยนชีวิตเขาไปอย่างสิ้นเชิง

กัลยาณมิตรท่านหนึ่งเคยเล่าให้ฉันฟังว่า ก่อนคุณพ่อจะสิ้นใจ พยาบาลซึ่งเข้าใจการดูแลผู้ป่วยระยะสุดท้ายเป็นอย่างดี พูดกับคุณพ่อว่า “คุณพ่อไม่ต้องกลัวนะคะ ตามแสงไป” ซึ่งเป็นนิมิตหมายที่ดีว่าในสังคมไทย แพทย์พยาบาลหลายท่าน ได้ปฏิบัติศาสตร์และศิลป์แห่งการดูแลผู้ป่วยระยะสุดท้ายด้วยความเข้าใจ ซึ่งช่วยให้ผู้ป่วยรับสภาพใกล้ตายได้ง่ายด้วยจิตใจที่ปลอดโปร่งผ่องใส เมื่อมีแพทย์ พยาบาล และผู้ดูแลผู้ป่วยระยะสุดท้ายด้วยความเข้าใจเพิ่มมากขึ้นในสังคม การสิ้นเปลืองทรัพยากรทางการแพทย์ในการยื้อชีวิตน่าจะลดลงไปอย่างมหาศาล และการเปลี่ยนผ่านสู่ความตายไม่กลายเป็นความโศกเศร้า ทั้งแก่ผู้อยู่และผู้ที่ยากไป

หนังสือ *ไปกับแสง* เล่มนี้ คุณหมอเลอร์มาได้บอกเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริงของผู้ป่วยใกล้ตายให้เป็นที่รู้กันอย่างแพร่หลายว่า วาระสุดท้ายของชีวิตไม่ใช่เป็นสิ่งที่น่ากลัว เมื่อได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ความตายคืออิสรภาพสุดไพศาล นั่นคือการเข้าถึงแดนสวรรค์ในทุกวัฒนธรรม

สตีส ขันติวรพงศ์

คำอุทิศ

ผมปรารถนาที่จะอุทิศหนังสือเล่มนี้
เพื่อระลึกถึงความทรงจำต่อ
พ่อของผม จอห์น เลอร์มา ซีเนียร์
และ ยายเล็กของผม เอลาเดีย “เอีย ลาลา” รอดริเกซ
ผู้เปี่ยมเมตตาและความรักไร้เงื่อนไข
ขณะมีชีวิตอยู่บนโลก
และบัดนี้อยู่ในสรวงสวรรค์

และขออุทิศหนังสือเล่มนี้ด้วยความรักสุดใจ
แด่ แม่ของผม คาร์เมน เลอร์มา
กับลูกๆ ของท่านอีกสามคน
ดาเนียลลา เลอร์มา
มาร์ก เลอร์มา
และ อเดรียนา เลอร์มา
แบบอย่างอันงดงามทั้งสี่
ที่แสดงถึงความรักของพระเจ้า

ความรักของเรา

ประกอบด้วยความเป็นหนึ่งเดียวและเชื่อมโยงต่อกัน

การจากกัน เกิดจากความกลัว

เราเกิด ตาย และเกิด

คือละครพลัดเปลี่ยนของพระเจ้า

—นายแพทย์จอห์น เลอร์มา

สารบัญ

คำนำสำนักพิมพ์	(4)
คำนำผู้แปล	(8)
คำนำ	(15)
บทนำ วันท้ายๆ ของชีวิต	(23)
บทที่ 1 ต่อรองกับทูตสวรรค์	1
บทที่ 2 รอยยิ้ม	27
บทที่ 3 เปลี่ยนใจ	33
บทที่ 4 นักฝัน	47
บทที่ 5 ชนปีกของทูตสวรรค์	59
บทที่ 6 เศร้าเสียใจสุดลึกล้ำ	77
บทที่ 7 พยาบาลนางฟ้า	89
บทที่ 8 คุณพ่อไมค์	103
บทที่ 9 สวรรค์ในห้อง 212	119
บทที่ 10 มีมิ กับ การย้ายถิ่น	135
บทที่ 11 ไถ่ถอนโทษ	141
บทที่ 12 โทรศัพท์	157
บทที่ 13 วงกลมบรรจบกัน	167
บทที่ 14 ผู้มีความเชื่อที่แท้จริง	177
บทที่ 15 บททดสอบศรัทธา	187
บทที่ 16 เอส แพกเตอร์: การรังสรรค์ประเสริฐแห่งรัก ...	205
บทสรุป	217

ภาคผนวก

หลักฐานเกี่ยวกับชีวิตหลังความตาย	
จากนิมิตที่เห็นก่อนตาย.....	219
บรรณานุกรม.....	225
เกี่ยวกับผู้เขียน.....	227
เกี่ยวกับผู้แปล.....	229

คำนำ

๗
ผู้

คนมักพูดถึงผมว่าเป็นคนมีพลังสูง และพวกเขายากรู้ว่าทำไมผมจึงเลือกเป็นแพทย์เฉพาะทาง ของสาขาการดูแลผู้ป่วยระยะสุดท้ายและการดูแลแบบประคับประคองตอนแรกๆ แม้แต่คนในครอบครัวผมก็นึกไม่ถึง พวกเขาพูดว่า “เธอเรียนรู้ที่จะรักษาผู้คนตลอดมา แล้วทำไมตอนนี้อยากจะช่วยให้พวกเขาตายล่ะ” หรือ “ทำไมถึงอยากใช้เวลามากมายกับคนใกล้ตายนักล่ะ มันน่าหดหู่หนะ” บางคนคิดว่าแพทย์ดูแลผู้ป่วยระยะสุดท้ายควรเป็นคนเคร่งขรึม พูดเสียงเบาๆ แต่ว่าคนที่กำลังจะตายไม่ยากได้แบบนั้น พวกเขาอยากได้รับการปฏิบัติเหมือนคนอื่นๆ เพราะพวกเขาก็เหมือนกับทุกคน พวกเขาอยากให้เราพูดคุยเรื่องซ้ำชั้น หัวเราะ และทำอะไรตลกๆ กับพวกเขาให้สนุกสนาน และให้พวกเขาได้มีส่วนร่วมอย่างมีชีวิตชีวา ผู้ป่วยระยะท้ายโหยหาทัศนคติที่ขึ้นมึนเช่นนี้ เพราะพวกเขารู้ย่ำที่สุดถึงความหมายของชีวิตและความตาย ทั้งเข้าใจว่าชีวิตในช่วงนี้ควรเป็นการเฉลิมฉลองและรู้สึกเป็นเกียรติ ในฐานะจุดเริ่มต้นของการเดินทางที่สุขขุใจ—การเดินทางที่นำไปสู่อ้อมกอดของพระผู้ทรงสร้าง

ตอนเป็นแพทย์ฝึกหัดผมต้องเผชิญกับหายนะของโรคเอดส์ที่แพร่ระบาด การพยากรณ์โรคสำหรับประชากรผู้ติดเชื้อนี้มีโอกาสรอดชีวิตยาก ผมได้พบและเคารพต่อกระบวนการตายอย่างมากในช่วงนั้น และผมก็ต้องการอย่างยิ่งที่จะช่วยผู้ป่วยเหล่านั้น ให้ใช้ชีวิตในช่วงท้ายได้อย่างเบิกบาน แทนที่จะเพียงแค่ช่วยให้พวกเขามีชีวิตรอดได้เท่านั้น มันเป็นความเจ็บปวดระทมทุกข์ใจในตอนนั้น ที่ต้องช่วยให้ผู้ป่วยที่ผมรู้ว่าเขาอยากตายให้ฟื้นขึ้นมาอีก เพราะเขามีอาการหนักมากจนไม่สามารถแจ้งเจตนาารมณได้ ผมรู้ว่าต้องมีวิธีที่ดีกว่าเพื่อจัดการกับการบำบัดรักษาที่ไม่ได้ผลอย่างไร้มนุษยธรรม การที่บีบบังคับผู้ป่วยให้ทนทรมานกับความเจ็บปวดเพื่อจะยืดชีวิตออกไป ทั้งๆ ที่หนีความตายไม่พ้น แล้วใครล่ะที่เรากำลังช่วย: ช่วยตัวเราเองหรือช่วยผู้ป่วย

ในช่วงไม่กี่เดือนนั้น ผมได้เห็นเหตุการณ์น่าอัศจรรย์ ที่ต่อมาไม่เพียงเป็นแรงผลักดันให้ผมมายึดอาชีพเป็นแพทย์ดูแลผู้ป่วยระยะสุดท้ายเท่านั้น แต่ในที่สุด ยังได้เผยให้เห็นถึงว่าการแพทย์ไม่ใช่สิ่งที่จะช่วยได้เสมอไป ผมเป็นแพทย์ฝึกหัดอยู่ที่โรงพยาบาลแซนแอนโทนีโอ ณ คืบวันเพ็ญคืนหนึ่ง เกิดอุบัติเหตุรถชนกันรุนแรงบนถนน คนเจ็บห้าคนถูกส่งมาที่แผนกฉุกเฉิน หลังจากคัดกรองผู้ป่วย คนหนุ่มสาวผู้มีโอกาสรอดสูงถูกส่งไปสู่มอ้อมฝีมือดี แพทย์ฝึกงานอย่างผมได้ดูแลผู้ป่วยที่บาดเจ็บเล็กน้อยหรือผู้ป่วยที่มีโอกาสรอดน้อยมาก เวลาเดียวกันนั้น รถพยาบาลได้นำตัวริชาร์โด ชายวัย 82 ปี มาที่แผนกฉุกเฉิน หลังจากเขาถูกหมดสติที่บ้านระหว่างกินอาหารเย็น เรารีบส่งเขาไปที่ห้องผู้ป่วยวิกฤต ผมเริ่มขั้นตอนการปั๊มหัวใจ หลังจากช็อกไฟฟ้าหัวใจ

ครั้งแรก หัวใจเขากลับมาเต้นเป็นปกติ ริคาร์โดค่อยๆ รู้สึกตัว
 พิมพ์บางอย่างเกี่ยวกับ “แสง” และกับวิญญาณออกจากร่าง
 ระหว่างที่ผมพยายามทำให้จังหวะการเต้นหัวใจของเขาคงที่ เขา
 ยังพูดประโยคเดิม “รู้สึกเหมือนนั่งรถไฟเหาะ เหมือนรถไฟเหาะ”
 พอรู้สึกตัวดีขึ้นเขาอธิบายอาการของตัวเองได้ และบอกว่าเจ็บที่
 หน้าอก ผมบอกเขาว่าอย่ากังวล เราได้ให้ยาแก้ปวดแล้ว เพื่อให้
 เขาไม่วิตก ผมชวนเขาคูยต่อเรื่องนั่งรถไฟเหาะ ริคาร์โดตอบว่า
 “ผมไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น รู้แต่ว่าผมลอยอยู่เหนือร่างของผม และ
 ทูตสวรรค์ให้ผมได้เห็นสิ่งที่ผมเคยทำมาในชีวิต” เขามองหน้า
 ผม ยิ้มว่า “มันสวยงามครับ พระเจ้ากับทูตสวรรค์บอกว่าผมจะ
 รอด” หลังจากพูดคุยช่วงสั้นๆ หัวใจเขาหยุดเต้นอีกครั้ง เราปั๊ม
 หัวใจแต่ไม่ได้ผล ผมจึงฉีดยาเอพิเนพรีนเข้าหัวใจของเขาโดยตรง
 หัวใจของเขากลับมาเต้นอีกครั้ง เรารีบส่งตัวเขาไปที่แผนกโรค
 หัวใจ แพทย์โรคหัวใจให้ยาต้านการเต้นผิดจังหวะของหัวใจเข้า
 เส้นเลือดหลายตัว เพื่อควบคุมการเต้นของหัวใจ ในที่สุด อาการ
 ของริคาร์โดคือหัวใจวายเฉียบพลัน เขาได้รับยาต้านการเต้น
 ผิดจังหวะของหัวใจ ยาลดการเกิดลิ่มเลือด และการทำบอลลูน
 ขยายหลอดเลือด เขาตอบสนองการรักษาอย่างดี

ตอนไปเยี่ยมผู้ป่วยคนอื่นๆ ที่ผมรับไว้เมื่อคืนก่อน ผม
 เห็นริคาร์โดโบกมือเรียกให้ผมไปเยี่ยมเขาก่อน ผมแทบไม่อยาก
 เชื่อว่าชายคนนี้รู้สึกตัวดีและยังมีชีวิตอยู่ เขายิ้มสดชื่น พูดว่า
 “ขอบคุณที่ช่วยผม” ผมขอมรับว่าแปลกใจมากที่เห็นเขาฟื้นตัว
 ได้ดีอย่างนี้ เขากล่าวออกมาด้วยความตื่นเต้น “ผมเป็นหนี้
 บุญคุณพระเจ้าครับคุณหมอเลอร์มา หมอจำได้มั้ยที่เราคุยกัน
 เรื่องแสง และที่ผมออกจากร่างไป”

“จำได้ดีครับ”

“ตอนนั้นผมตระหนักรู้อะไรเยอะเลย พุดได้เลยว่าผมต่อรองกับทูตสวรรค์และพระเจ้า ให้ผมได้ทำในสิ่งที่ถูกต้องกับครอบครัวของผม คืออย่างนี้ครับหมอเลอร์มา ผมหยาบคายกับครอบครัวและเพื่อนๆ มากเหลือเกิน แล้วพระเจาก็ประทานโอกาสให้ผมแก้ไขสิ่งที่ทำผิดๆ กับภรรยา” คำพูดน่าพิศวงของเขาทำให้ผมนึกถึงเรื่องราวของคนใกล้ตายที่ผมเคยได้ฟัง บรรดาแพทย์พูดคุยกัน ว่าเรื่องเหล่านั้นเป็นเรื่องจริง หรือเกิดจากปฏิกิริยาของสมองต่อสภาวะการเปลี่ยนแปลงของสารเคมี และก๊าซอย่างกะทันหันกันแน่ กรณีของริคาร์โดนี่ ผมเชื่อว่าสิ่งอัศจรรย์บางอย่างได้เกิดขึ้น แต่ไม่มีหนทางรู้ได้ว่ามันคืออะไรด้วยความฉงนสนเท่ห์ผมจึงพูดคุยกับบริคาร์โดต่อ หวังว่าจะได้ฟังสิ่งที่ยืนยันประสบการณ์ของเขา

“หมอเลอร์มา ช่วยผมหน่อยครับ ผมรู้ว่าหมอสงสัยเรื่องที่ผมเล่า ผมเองก็สงสัยด้วยเหมือนกัน ผมจึงอยากได้รับการยืนยันว่าประสบการณ์จิตวิญญาณนี้จริงหรือไม่จริง” ก่อนผมจะทันถามว่าจะทำกันอย่างไร เขาพูดต่อไป “ตอนผมออกจากร่างแล้วลอยอยู่ในห้องฉุกเฉิน ผมเห็นเหรียญ 25 เซนต์ ปี 1985 อยู่บนมุมขวาของหลังจอเครื่องตรวจการทำงานของหัวใจที่สูงแปดฟุต มันวางอยู่กลางฝุ่นราวกับใครเอาไปวางไว้เพื่อให้เราได้พิสูจน์กัน หมอช่วยเช็กให้ผมหน่อยได้มั๊ยครับ มันมีความหมายกับผมมาก”

ผมทำตามด้วยความไม่อยากจะเชื่อแต่อยากรู้ แบกบันไดไปที่ห้องฉุกเฉิน ปีนขึ้นไป โดยมีพยาบาลหลายคนยืนอยู่ใกล้ๆ พวกเขา ก็อยากรู่ว่าผู้ป่วยเห็นอะไรจริงหรือไม่ตอนที่ได้รับการ

ช่วยชีวิต เราได้ยินเรื่องราวทำนองนี้ตลอดเวลา แต่ไม่มีวิธีปกติที่จะพิสูจน์ว่าผู้ป่วยเห็นอะไรจริงหรือแค่จินตนาการ แล้วเราทุกคนก็ตะลึงงัน นั่นไง เหยี่ยวที่เขาเห็น เหยี่ยวปี 1985 จริงๆ ใช้วิธีเดียวที่จะรู้ว่าเหยี่ยวอยู่ตรงนั้นคือ เขาต้องเอามันขึ้นไปวางไว้เอง หรือเขาเห็นตอนวิญญานออกจากร่างลอยอยู่ใกล้เพดานอย่างที่เขาพูด ผมยังสงสัยต่อไปว่าชายคนนี้อาจน่าเหยี่ยวขึ้นไปวางไว้เอง ผมจึงสืบหารายละเอียดต่อไป และพบว่าไม่มีทางที่เขาจะรู้ว่ามิเหยี่ยวอยู่ตรงนั้น เขาเป็นบันไดอย่างนั้นไม่ได้มาหลายปีแล้ว และเขาไม่เคยทำงานก่อสร้าง ผมไม่พบว่าเขาเกี่ยวข้องกับคนงานที่ทำงานก่อสร้างห้องฉุกเฉินใหม่นี้ และนี่จะเป็นการยืนยันว่าเรามีชีวิตนอกเหนือจากกายสังขารนั้นหรือ แต่มันได้จุดประกายความสนใจในกระบวนการตายให้แก่ผม ซึ่งในที่สุดได้นำผมมาสู่วิชาชีพที่เรื่องราวเช่นนี้กลายเป็นกฎและไม่ใช่ออกนอกวัน

หนังสือเล่มนี้เป็นเรื่องราวของคนธรรมดาในสถานการณ์มหัศจรรย์ ผู้ที่เสียสละบอกเล่าเรื่องราววันใกล้ตายของพวกเขาให้ผมได้รับรู้ พวกเขารู้ดีว่าเรื่องราวเหล่านี้จะนำความสงบจิตสบายใจให้แก่ผู้ได้ยินได้ฟังทั้งทางตรงและทางอ้อม เกี่ยวกับเรื่องราวของพระเจ้าผู้ทรงความเที่ยงธรรมและความรัก จากดวงใจที่ได้รับความรักอันเปี่ยมล้นของพระเจ้า บอกกล่าวโดยเด็กชายอายุเก้าขวบ โดยฆาตกร โดยผู้เสพติด โดยนักบวชคริสต์ โดยผู้ไม่เชื่อในพระเจ้า และโดยนาซีเยอรมัน เหล่านี้ใช่เป็นเพียงเรื่องเร็นลับ แต่ให้การเยียวยาและชุบชูชีวิตจิตวิญญาณ ทุกคนพูดถึงพระเจ้าหนึ่งเดียวผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งสรรพชีวิตด้วยความรักทั้งผอง เตือนเราตลอดกาลว่าทุกชีวิตบนโลกนี้มีเป้าหมาย

และเป็นหนึ่งเดียวจากความสมบูรณ์พร้อมเดียวกัน—ความสมบูรณ์พร้อมอันเมื่อเวลามาถึงจะรังสรรค์ความรักและสันติสุขสากลนิรันดร์

เรื่องราวของผู้ป่วยคนหนึ่งเปิดเผยให้เห็นว่าความรักไร้เงื่อนไขและความเมตตาปราณีที่ไม่เฉพาะเจาะจง ได้ยกระดับมนุษยธรรมและจิตวิญญาณให้งอกงามในโลกและสากลจักรวาล ส่วนเรื่องของอีกคนได้อธิบายว่า เมื่อวิทยาศาสตร์และจิตวิญญาณรวมกัน การค้นพบมากมายจะบังเกิด รวมถึงลำดับโปรตีนในดีเอ็นเอที่เมื่อได้รับการกระตุ้น จะเพิ่มพูนชีวิตที่มีสันติสุขมากขึ้น นิमितและข่าวสารการสนทนาในเชิงลึกมากมาย ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องรักตนเอง อภัยให้ตนเอง เพื่อจะรักผู้อื่นในวิถีทางโลกได้ และในที่สุดได้กลับสู่พระเจ้าอย่างเปี่ยมสุข บางคนในหนังสือเล่มนี้เปลี่ยนผ่านและกลับสู่พระเจ้าด้วยความสงบสุข บางคนพบกับความยากลำบาก ทว่าทุกคนปรารถนาจะให้ความกระจ่าง ยามเผชิญกับความลึกลับระหว่างชีวิตและความตาย

เมื่อผมเริ่มเปิดเผยเรื่องราวเหล่านี้ พร้อมๆ กับงานวิจัยที่ผมมีส่วนตัวเกี่ยวกับความถูกต้องมีเหตุมีผลของสิ่งที่เห็นก่อนตาย ผมเผชิญกับคำวิพากษ์วิจารณ์และการตรวจสอบจากกลุ่มแพทย์ ซึ่งผมก็ยัง दौरानทำงานวิจัยของผมต่อไป พร้อมๆ กับบอกเล่าเรื่องราวมหัศจรรย์ที่ให้ความปลอบประโลมและความเห็นอกเห็นใจ ผมทำสิ่งเหล่านี้แม้จะเสี่ยงต่อหน้าที่การงาน ทว่าด้วยความเชื่ออย่างแท้จริงว่า ข่าวสารจากเรื่องราวเหล่านี้เป็นสิ่งที่จำเป็นในการปลดปล่อยความเจ็บปวดของผู้ป่วยและครอบครัวทั้งในแง่จิตวิญญาณ อารมณ์ ตลอดจนการบรรเทาความเจ็บปวด

ไปด้วยกัน ผลลัพธ์ที่ได้กลับน่าพิศวง ด้วยเหตุนี้ โครงการ
ตรวจสอบประสบการณ์ก่อนตายได้กำเนิดขึ้น เมื่อถึงเวลาเขียน
หนังสือ *ไปกับแสง* นี้ ผมได้สัมภาษณ์ผู้ป่วยระยะสุดท้ายกว่า
สองพันคน และได้บันทึกประสบการณ์ก่อนตายไว้กว่าห้าร้อยราย

โดยเนื้อแท้ผมเป็นนักวิทยาศาสตร์ จึงไม่ง่ายเลยที่ผม
จะยอมรับแนวคิดเกี่ยวกับทูตสวรรค์และสิ่งที่ไม่ใช่กายภาพ แต่
ผมเชื่อว่าวิทยาศาสตร์ยังนิยามชีวิตไว้แคบเกินไป ผมจึงเริ่มตั้ง
ข้อสงสัยเกี่ยวกับเหตุการณ์เหนือธรรมชาติก่อนการตายที่เกิดขึ้น
หลายกรณี เมื่อเป็นไปได้ ผมก็ได้พบคำอธิบายอย่างมีเหตุผล
ซึ่งมักเป็นภาพที่ผู้ป่วยเห็นเมื่ออาการทรุดหนัก เมื่อได้รับยา
หรือระบบในร่างกายหยุดทำงาน อย่างไรก็ตาม ใจความคล้ายคลึง
และจำนวนเรื่องเล่า ตลอดจนปรากฏการณ์ที่ไม่อาจอธิบาย
เริ่มหนักไปเป็นบางสิ่งที่ไม่ธรรมดา ผมพยายามไม่นิยามว่า “สิ่ง
ไม่ธรรมดา” คืออะไร เพียงแต่ถ่ายทอดเรื่องราวที่น่าสนใจของ
ผู้ป่วยระยะท้ายที่ผมดูแลออกมา

แง่มุมทางศาสนาในเรื่องเล่าเป็นความเชื่อส่วนบุคคล
ไม่ได้สะท้อนความเชื่อของผม ผมเพียงทำหน้าที่สังเกตอย่าง
ยึดโยงกับวิธีการทางวิทยาศาสตร์ พร้อมกับตั้งข้อสงสัยเพื่อ
พิจารณาความเป็นไปได้นานา ผมนำเสนอประสบการณ์
จิตวิญญาณด้วยน้ำใสใจจริงเหล่านี้ จากฐานความเข้าใจ
ที่แท้จริง อันเป็นสิ่งที่ให้กำลังใจ ให้แรงดลบันดาลใจ ทั้งแก่คน
ใกล้ตาย คนที่ยังอยู่ข้างหลัง รวมทั้งเราทุกคน ผมตั้งใจนำเสนอ
สิ่งที่ได้สังเกตและได้เรียนรู้จากผู้ป่วยนับไม่ถ้วน ที่ผมได้รับเกียรติ
ช่วยให้พวกเขาได้ความสบายใจ ด้วยความหวัง ความรอด และ
ความรักอันไร้เงื่อนไขที่รอเราอยู่ ณ ปลายทางแห่งชีวิต ผมหวังว่า

อุตสาหกรรมการแพทย์จะโอรับข้อมูลเหล่านี้ และได้ความเข้าใจใหม่ๆ เกี่ยวกับกระบวนการตาย ด้วยการให้ความสนใจต่อความต้องการทางจิตวิญญาณของผู้ป่วยให้มากขึ้น ยามที่เขาเหล่านั้นละไปจากโลกนี้

หนังสือเล่มนี้เป็นเรื่องราวของผู้ป่วยระยะสุดท้าย ในชั่วโมงท้ายๆ จนถึงวันท้ายๆ ก่อนที่พวกเขาจะเดินทางครั้งสุดท้าย อันศักดิ์สิทธิ์ (หมายเหตุ ตลอดหนังสือเล่มนี้ ผมใช้เครื่องหมายอัฒประกาศ “...” ในบทสนทนาระหว่างผมกับผู้ป่วย และครอบครัวของผู้ป่วย จริงๆ แล้วเป็นการรวบรวมคำพูดจากที่ผมจดบันทึกไว้ขณะสัมภาษณ์ผู้ป่วยและจากข้อความที่ผมจำไว้) เรื่องส่วนใหญ่เกี่ยวกับการสำรวจแดนเร้นลับของภาพนิมิต ความสอดคล้องกัน คำพยากรณ์ และสนามควอนตัมของความเป็นไปได้ทุกอย่างที่สิ้นสุด เนื่องจากลักษณะพิเศษในความเป็นส่วนตัวของเรื่องเล่าเหล่านี้ ผมจึงเปลี่ยนชื่อและรายละเอียดของบุคคลในเรื่อง ผมหวังว่าชาวสารจากทูตสวรรค์จะให้ความเพลิดเพลินและสนุกสนานผู้อ่านทุกท่าน

บทนำ วันท้ายๆ ของชีวิต

วันท้ายๆ ของชีวิต ผู้ป่วยระยะสุดท้ายจะผันชีวิตสู่ภายในของตนเป็นการเตรียมพร้อมที่จะปลดปล่อยวิญญาณ พวกเขา มีแนวโน้มจะนึกถึงเหตุการณ์ในอดีตที่ผ่านมายาวนาน ด้วยความรู้สึกต่างๆ นานา และบ่อยครั้งต้องการความช่วยเหลือในการปิดฉากสุดท้ายแห่งชีวิต นี่เป็นสิ่งจำเป็นต่อช่วงเวลาที่ยุติญาณจะออกจากร่าง ห้วงเวลาเช่นนี้ ผู้ป่วยอาจจ้องมองที่มุมห้อง หรือเปล่งเสียงคุ้ยสั่นๆ กับวิญญาณที่เรามองไม่เห็นของสมาชิกในครอบครัวที่เสียชีวิตไปก่อนแล้ว หรือกับทูตสวรรค์ (เทพยดา นางฟ้า เทวดา) ผู้มีรัศมีโชติช่วง ทิพยวิญญาณเหล่านี้ นี่เองที่ทำให้ผู้ป่วยสงบจิตสบายใจ ช่วยให้พวกเขาจัดอารมณ์ความรู้สึกที่ยังไม่ลงตัว รวมทั้งความสัมพันธ์กับผู้คน ตลอดจนประเด็นทางจิตวิญญาณ เพื่อเป้าหมายสูงสุดของการเปลี่ยนผ่านสู่ชีวิตหลังความตายอย่างสงบสุข ใครบางคนอาจด่วนตัดสิน หรือพูดออกมาว่าผู้ป่วยมีอาการประสาทหลอนและเพ้อสับสน โดยไม่ตระหนักว่าการกล่าวอ้างเชิงลบเหล่านี้ เป็นการยับยั้งผู้ป่วยไม่ให้พูดถึงประสบการณ์ทางจิตวิญญาณของตนออกมาได้เต็มที่ (นี่เป็นเรื่องน่าเศร้า มันลงเอยยี่ระยะเวลาความทุกข์ทรมานของคนไข้

ออกไปอีก) ในการจะให้สันติสุขบังเกิด ครอบครัวญาติมิตร ควรพยายามสร้างบรรยากาศโดยรวมที่ปลอดภัย และเต็มไปด้วยความรัก ปราศจากการวิพากษ์วิจารณ์ การกระทำเช่นนี้จะช่วยให้ผู้ป่วยสามารถพรรณนาภาพที่สร้างความสบายใจต่างๆ ที่เขาเห็น รวมทั้งประสบการณ์ชำระมลทินบาปต่างๆ อันนำมาซึ่งผลสูงสุด ในการปลดปล่อยความเจ็บปวดทั้งทางจิตใจ ต่อความสัมพันธ์กับผู้คน ตลอดจนความเจ็บปวดทางจิตวิญญาณ

ผู้ป่วยแสดงความปรารถนาอย่างยิ่งยวดที่จะกลับบ้าน ทั้งๆ ที่ (บางคน) อยู่ในบ้านของตนเอง เขาอาจเริ่มพูดว่า “ไปขึ้นรถไฟ” “ไปรถบัส” หรือ “บินกลับบ้าน” วลีเหล่านี้ เป็นอุปมาอุปไมยถึงการเดินทางศักดิ์สิทธิ์สู่สวรรค์ ผู้ป่วยอาจ ชูมือขึ้นราวกับพยายามสัมผัสสิ่งที่ไม่เห็นเป็นรูปธรรม คนไข้ หลายรายอธิบายการเอื้อมคว้านี้ว่า พวกเขาพยายามเอื้อมแขน จับมือกับผู้ล่วงลับที่พวกเขารัก หรือเอื้อมจับ “ปีกของทูตสวรรค์” ณ ห้วงเวลานี้ ทิพยวิญญาณจะเรียกผู้ป่วยให้เดินมาหาท่านและ เข้าไปกับแสง

พอใกล้ค่ำ อาการคลุ้มคลั่งสับสนก็จะเริ่มออกอาการ ผู้ป่วยอาจเริ่มดึงเสื้อผ้าออก ดึงผ้าปูเตียง หรือสายน้ำเกลือ หรือสายยางต่างๆ นี่คือการเพ้อและเกิดได้จากหลายสาเหตุ ไม่เพียงเฉพาะความเจ็บปวด เช่น ถ่ายปัสสาวะได้ไม่สุด ท้องผูก ขาดน้ำ ตับและไตล้มเหลว ไข้ขึ้น ติดเชื้อ ออกซิเจนในเลือดน้อย และสุดท้ายแต่ไม่ใช่ว่าสุดท้าย คือโรคลูกกลม วิธีการรักษาแตกต่างกันไป รวมทั้งการใช้สารสกัดจากฝิ่น เช่น มอร์ฟีนเพื่อระงับปวด และช่วยให้หายใจสะดวกขึ้น การใช้ท่อสวนปัสสาวะ ให้อยาระบายแก้ท้องผูก ให้น้ำเกลือสำหรับผู้ขาดน้ำ ใส่สาย